

Co to vlastně je, to něco, co pravověrné folkaře vede k výkřiku: "Fuj, alternativa"? Komu vadí trocha jinakosti, snadno si ji najde i na desce, která je přitom s jedinou instrumentálně-alternativní výjimkou výrazně písničková. Natolik písničková, že já ji naopak najist budu považovat za album folkové (vždyť jsou to jen nálepky...), přestože jejím tvůrcem je **Vladimír Václavek**

zvaný Venca, jeden z gigantů brněnské alternativní scény. (Pominu-li rockový Dunaj, byl vůdčí osobností kapel Rale a V.R.M., s Ivou Bittovou nahrál úžasné dvojcédéčko

Bílé inferno

, na které pak v podstatě navazoval projekt Čikori.)

Tak co to vlastně je? Na desce nevřeští balkánské dechy, což zřejmě někteří klasičtí folkaři zazlívají třeba výbornému Trabandu. Doprovod neskrývá chyby a chybičky, což zřejmě někteří ortodoxové nemohou odpustit např. přesně mířícím Sestrám Steinovým. (Slušná technika už je zřejmě natolik normou, že osobnost, která si ji neosvojila, je považována za alternativní až undergroundovou.) Zcela všedně je tu ústředním nástrojem akustická kytara, ovládaná v podstatě s virtuozitou, která však nás ani skladby nechce zahltit. A nadto sám název alba ponouká k tomu zjistit, zda je Václavek písničkářem nebo nepísničkářem.

Co se týče výpovědí písni-nepísni, jen dva texty si napsal Václavek sám. Dále na albu najdeme - vždy po dvojicích - zhudebněné básně Federica Garcíi Lorcy, Bohuslava Reynka a Antonína Přídala. Při prvních posleších z nich míří nejlouběji Václavkův Drakův let. Zdánlivě dává za pravdu pojetí "výpověď" = pouze když písničkář mluví sám za sebe". "*Věřím v moc kamenů a hvězd*" začíná autor a

každý další řádek textu je pak uvozen "

věřím v...

" až do závěrečného "

věřím Buddhovu mlčení/věřím v návrat a taky v loučení.

."

Křehké i silné, písňě i nepísňě

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 04 Duben 2005 04:00

